

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

1

בפני כבוד השופט דר' עדי זרנקין

תובעים

1. ניגא בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד עמי סדן
2. נירוסטה צפון בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד שלמה כרוב ואח'

נגד

נתבעים

1. קירו סקאי בעמ
ע"י ב"כ עוה"ד צחי הרבון
2. שמעון אלוף
מרחוב הזמיר 7/77, נהריה
3. שלמה בר ציון
ע"י ב"כ עוה"ד יוסף סיידוף

2

3

פסק דין

4

5

6 התובעות הגישו התביעה דכאן, בעילות מגוונות, מתחום דיני הקניין הרוחני (הפרת זכות יוצרים, גזל
7 סוד מסחרי, עוולות מסחריות, פגיעה במוניטין, עשיית עושר ולא במשפט). בתביעתן, עתרו התובעות
8 לקבלת צו מניעה קבוע וכן סעד כספי בגין נזקים שנגרמו להן, לטענתן, אותו העמידו על הסך של
9 מליון ₪.

10

11

רקע עובדתי

12 1. התובעת 1, ניגא שף בע"מ (להלן- "ניגא שף") הינה חברה פרטית רשומה בישראל, שעיקר
13 עיסוקה בתחום הייצור, שיווק, הייבוא וההתקנה של מוצרים וכלים למטבח מקצועי והמוסדי. כמו
14 כן, ניגא שף עוסקת במתן פתרונות לבישול, עיבוד ושינוע מזון ומערכי הגשה לחדרי אוכל מוסדיים.

15

16 התובעת 2, נירוסטה צפון בע"מ (להלן- "נירוסטה צפון") הינה חברה פרטית הרשומה בישראל,
17 שעיקר עיסוקה בתכנון וייצור של ציוד ומכונות ממתכת, על פי הזמנות מאת לקוחותיה. בין היתר,
18 עוסקת נירוסטה צפון בתכנון וייצור של ציוד ומכונות למטבח הפרטי, המקצועי והמוסדי.

19

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

1 הנתבעת 1, קירו סקאי בע"מ (להלן- "הנתבעת" וגם "קירו סקאי") הינה חברה פרטית רשומה
2 בישראל, שעיקר עיסוקה בתחום הייבוא והשיווק של ציוד למטבח המוסדי. הנתבעת, עוסקת, בין
3 היתר, במתן פתרונות לבישול, עיבוד ושינוע מזון ומערכי הגשה לחדרי אוכל מוסדיים.

4
5 הנתבע 2, מר שמעון אלוף (להלן- "שמעון"), הוא עובד לשעבר של נירוסטה צפון אשר עם סיום
6 עבודתו שם, הועסק על ידי הנתבעת. שמעון עבד בנירוסטה צפון במשך כ- 10 שנים, כמנהל
7 פרויקטים של תחום תכנון וייצור המטבחים.

8
9 הנתבע 3, מר שלמה בר ציון (להלן- "שלמה"), הועסק על ידי ניגא שף במשך כ- 6 שנים, כמנהל
10 מחלקת פרויקטים. עם סיום עבודתו בניגא שף, בשנת 2009 לערך, הועסק שלמה על ידי הנתבעת.

11
12 2. ביום 4.07.10 הגישו התובעות בקשה דחופה למתן צו מניעה זמני במעמד צד אחד, המורה
13 לנתבעת ל"הימנע מלעשות שימוש כלשהו בכל מידע השייך למבקשות, או למי מהן, המהווה קניין
14 רוחני של מי מהמבקשות, לרבות סודות מסחריים שלהן, אשר הועבר אליה או אל מי מעובדיה על
15 ידי שמעון לרבות, אך לא רק, תוכניות, שרטוטים, רישומים, דגמים, אפיונים או פיתוח של אחד
16 מאלה, ללא ידיעת המבקשות, ובלי שניתנה הרשות להעבירו". כן נתבקש בית המשפט, להורות
17 לנתבעים "להימנע מלעתיק ו/או לייצר ו/או לעשות כל מעשה הכנה ו/או להעביר את המידע ו/או
18 מלשווק ו/או מלהפיץ ו/או למכור ו/או מלפרסם ו/או מלהפיק כל טובת הנאה מהמידע".
19 בבקשתן, טענו התובעות כי שמעון, בהיותו עובד של נירוסטה צפון, גזל מהן סודות מסחריים, כאשר
20 שלח, באמצעות דואר אלקטרוני, חומר מקצועי סודי לשלמה, עובד לשעבר של ניגא שף, שעבד אותה
21 עת אצל הנתבעת. כן נטען, כי שלמה העביר את החומר הסודי לעובדים נוספים של הנתבעת ואף
22 לגורמים אחרים מסחריים, שעובדים עם הנתבעת בשיתוף פעולה.

23
24 ביום 13.7.2010 הגישו הנתבעים בקשה למחוק את התביעה על הסף בשל חוסר סמכות עניינית ו/או
25 להעביר את הדיון בתביעה לבית-הדין האזורי לעבודה. בבקשה נטען, בין היתר, כי הסמכות
26 הייחודית לדון בתביעה מוקנית לבית-הדין האזורי לעבודה, כמצוות סעיף 24 [בחוק בית הדין לעבודה](#),
27 תשכ"ט-1969, שעל פיו יש לרכז "כל מה שכרוך במערכת היחסים בין עובד למעביד" בבית הדין
28 האזורי לעבודה, וכהוראת סעיף 22 [בחוק עוולות מסחריות](#), תשנ"ט-1999 (להלן- "חוק עוולות
29 מסחריות"), הקובעת כדלקמן:

30
31 **22. (א) לבית הדין האזורי לעבודה תהא סמכות ייחודית לדון-**

32 **(1) בתובענה בין עובד לבין מעביד או חליפו, שעילתה בהפרת הוראה מהוראות**

33 **פרק ב', והנובעת מיחסי עובד מעביד;**

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

(2) בתובענה שעילתה בהפרת הוראה מהוראות פרק ב', הנובעת מחוזה ליצירת
יחסי עובד ומעביד, לפני שנוצרו יחסי עובד מעביד או לאחר שנסתיימו יחסים
כאמור".

לחילופין, טענו המשיבים בבקשתם, כי יש לפצל את הדיון כך שכל ערכאה תדון באותם עניינים אשר
בסמכותה.

בתגובה לבקשה זו, טענו התובעות, בין היתר, כי הסמכות העניינית מוקנית לבית משפט זה, שכן
יחסי העבודה שבנידון לא מהווים את עילת התביעה.

באשר לשלמה, התובעות טענו, כי אין כל רלוונטיות להיותו של שלמה עובד לעבר של ניגא שף, שכן
אין טענה כלפי שלמה מכוח יחסי העבודה ששררו בין ניגא שף לבינו, ואף אין טענה כי שלמה ביצע
את העוולות בהיותו עובד של ניגא שף, אלא שנטען כלפיו, כי הוא גזל סוד מסחרי של התובעות,
בהיותו עובד של הנתבעת.

כן טענו התובעות, כי ס' 22(א)(2) בחוק עוולות מסחריות, מקנה סמכות ייחודית לבית הדין לעבודה,
אך ורק באותם מקרים בהם עילת התביעה נובעת מחוזה ליצירת יחסי עובד מעביד, הכולל תניית אי
תחרות. במקרה הנידון, אין חוזה עבודה בין התובעות לבין שלמה, ואף אין חוזה עבודה בין
התובעות לשמעון, כאשר יחסי העבודה עם שמעון נסתיימו כשנה טרם הוגשה הבקשה למתן צו
מניעה זמני. באשר לשמעון טענו התובעות, כי עילת התובענה נגדו אינה נובעת מכוח יחסי עובד
מעביד, שכן "כל מי שהיה נוטל מידע מנירוסטה צפון ללא רשות וללא סמכות ומעבירו לצד ג', קל
וחומר לחברה מתחרה, היה נתבע באותן עילות והיו מיוחסות לו אותן עילות".

בנוסף טענו התובעות, כי הנתבעת העיקרית והמעוולת העיקרית הינה קירו סקאי, בה הועסקו יתר
הנתבעים במועדים הרלוונטיים לתביעה. לטענת התובעות, בהינתן כי קירו סקאי מתחרה של ניגא
שף, נהיר כי אין בינה לבין התובעות יחסי עובד מעביד.
נטען עוד, כי אין לפצל את התביעה, אלא לקיים את הדיון בה בשלמותו בבית המשפט המחוזי כדי
למנוע כפל הליכים ואף הכרעות סותרות.

ביום 14.7.10 התקיים בפניי דיון בבקשה לצו מניעה זמני ובבקשה למחיקת התביעה על הסף. בדיון
חזרו הנתבעים על טענתם, לפיה לפי חוק עוולות מסחריות, הסמכות הייחודית לדון בטענת גזל סוד
מסחרי על רקע יחסי עובד מעביד, נתונה לבית הדין האזורי לעבודה.
בסופו של הדיון הגיעו הצדדים להסכמה בדבר דחיית הבקשה לסעד זמני. כמו כן, לאור עמדתן
העקרונית של התובעות, כי אין בפיהן כל טענה כלפי שמעון ושלמה, הנובעת מיחסי עובד מעביד,
הנתבעים ויתרו על טענותיהם בעניין הסמכות, והסירו את התנגדותם כי התיק העיקרי יתברר בבית
משפט זה.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

על אף דברים אלו, ועל אף הצהרת התובעות, לפיה אין כל טענה כנגד שמעון ושלמה מכוח יחסי עובד מעביד ששררו בין הצדדים, בסיכומיהן העלו התובעות טענות כנגד שמעון, כולן נובעות מיחסי עובד מעביד (למשל, הפרת חובת תום הלב של העובד, הנגזרת מיחסי העבודה), ובעיקר, טענה לגזל סוד מסחרי בהיותו של שמעון עובד בנירוסטה צפון. כך, למשל, טענו התובעות בסעיף 175 בסיכומיהם, כי: "מבלי לגרוע מחומרת מעשיהם של קירוסקאי ושלמה, ומהצורך בחיובם במתן פיצוי הולם לתובעות (כפי שהוסבר לעיל הקשר לפיצוי על פי חוק זכות יוצרים), הרי שבכל הנוגע לשמעון, אל לנו לשכוח כי מדובר במסגרת של יחסי עבודה. לפיכך, יש לחייב את שמעון בפיצוי התובעות כמי שגזל את סודותיהן המסחריים, והעבירם ללא אחרת מאשר לחברה מתחרה. בנוסף יש לחייבו גם בשל חובת האמון וחובת תום הלב המוגברות בהן הוא חב כלפי מעסיקתו, נירוסטה צפון" (ההדגשה במקור). בהמשך מפנות התובעות ומצטטות מפסק הדין שניתן בע"א 1142/92 (ורגוס בע"מ נ' כרמקס בע"מ, פ"ד נא(3)), שם דובר, בין היתר, על חובות עובד הנגזרות מחובת האמון, אשר רובן מתייחסות לתקופת קיומם של יחסי עובד מעביד ולאופן ביצוע העבודה על ידי העובד. עוד טענו התובעות, כי "שמעון שם ללעג וקלס חובות האמון ותום הלב המוגברות בהן הוא חב, ורמס ברגל גסה כל אמת מידה מוסרית ביחסי העבודה שבינו לבין נירוסטה צפון. שמעון עשה זאת בעודו עובד אצל נירוסטה צפון, ומתפרנס ממנה למחייתו. בנסיבות אלה, מהווים מעשיו הנפסדים של שמעון הפרה חמורה של חובותיו כלפי נירוסטה צפון, ויש לפסוק לחובתו תשלום פיצוי הולם" (סעיף 176 בסיכומים).

ברור כי לאור הצהרת התובעות, כאמור לעיל, ועל פי הכלל כי "עילה" שבסמכות הייחודית של בית הדין לעבודה, קרי- עובדות המקימות זכות או חובה בדיני עבודה, בחוזה עבודה או בדין אחר, תתברר רק בבית הדין לעבודה (ראו, בין היתר בע"א 2618/03 פי.א.אס. (רסטורנט סוליושנס) בע"מ נ' ליפקונסקי, פ"ד נט(3) 497)- הרי שתביעתם של התובעות, כנגד שמעון ושלמה, בגין גזל סוד מסחרי בהיותם עובדים לשעבר, נמצאת בסמכותו הייחודית של בית הדין האזורי לעבודה. לפיכך, פסק דיני לא יעסוק בתביעה כנגד שמעון ושלמה, בגין גזל סוד מסחרי בהיותם עובדים לשעבר, אלא בתביעה שכנגד הנתבעת בלבד.

אקדים מאוחר למוקדם, ואומר כבר כעת כי דין התביעה להידחות על כל חלקיה, כפי שיפורט להלן.

טענות הצדדים

3. לטענת התובעות, הן חברו יחדיו, לפני כ- 8 שנים לערך, לצורך הקמתו של מיזם משותף, לביצוע פרויקטים בתחום של מערכי הסעדה מהודרים, כאשר ניגא שף היא ה"אדריכל" של הפרויקטים ובאחריותה, בין היתר, תכנון ופיתוח, שיווק והפצה וכיו"ב. לעומתה, נירוסטה צפון היא ה"מהנדס" של הפרויקט, דהיינו, אחראית על תכנון והנדסה של מוצרים הנדרשים לפרויקט מסוים, וייצורם של מוצרים אלו. לטענת התובעות, ייחודו של המיזם, בכך שמערך ההסעדה מתוכנן ומיוצר לדרישת לקוח מסוים, לפי מידות אותו הלקוח (Custom Made). זאת להבדיל מיתר מערכי הסעדה,

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

המורכבים, בעיקרם, מאלמנטים מוכנים מראש. לטענת התובעות, ההשקעה המרובה שלהן במיזם, הן מבחינה כלכלית והן מבחינת כוח אדם והכשרתו, הציבה את ניגא שף כשחקנית ראשית ומובילה בתחום מערכי ההסעדה בארץ.

4. באשר לגזל הסוד המסחרי, בכתב התביעה נטען, כדלהלן:

"לניגא שף הגיע מידע, לפיו בפרויקט שמבצעת קירו סקאי במלון "דן פנורמה" בירושלים סופקו מוצרים "הדומים עד מאד" למוצרים המזוהים עם אלו של ניגא שף- ואשר מיוצרים דרך כלל על ידי נירוסטה צפון עבור בתי מלון אחרים ברשת "דן"- שלא נרכשו מניגא שף.

המידע הנ"ל "התחבר" עם מידע שהגיע להנהלת נירוסטה צפון, באשר לפעילות "חריגה" המתבצעת על ידי אחד העובדים המרכזיים במחלקת פרויקטים, בניירוסטה צפון, הוא הנתבע מס' 2. בעקבות כל אלה, נערך חיפוש במחשבו של שמעון במשרדו אצל נירוסטה צפון.

תוצאות החיפוש היכו בתדהמה את מנהלי נירוסטה צפון.

במחשבו של שמעון נמצאו תכתובות ענפות בין שמעון לבין גורמים שונים בקירו סקאי, לרבות שלמה [ההדגשה במקור] אשר במסגרתן העביר שמעון, בגניבה ובגזילה, על פי דרישה מקירו סקאי, שרטוטים, תוכניות ייצור ונתונים סודיים אחרים בדבר מוצרים אשר יוצרו במסגרת שיתוף הפעולה בין התובעות. בין היתר, שלח שמעון לקירו סקאי שרטוטים של מוצרים, המהווים העתק מדיוק לשרטוטים השייכים לתובעות, והכוללים פירוט של כל רכיב ורכיב ממנו מורכב המוצר, לרבות מידות, חומרי גלם והוראות לאופן ההרכבה. כל אלה הועברו ככל הנראה על ידי קירו סקאי לחברת יוסן בע"מ, לביצוע הייצור". עוד התגלה, כי שמעון העביר לקירו סקאי, תוך הפרה בוטה של זכויות הקניין של התובעות, שרטוטים ותוכניות של התובעות השייכים לפרויקט אותו ביצעה ניגא שף ברשת מלונות "דן". ניגא שף ביצעה את הפרויקט במספר בתי מלון השייכים לרשת, אך בביצוע הפרויקט שבמלון "דן פנורמה בירושלים זכתה, כאמור, לא אחרת מאשר קירו סקאי. קירו סקאי השתמשה בתוכניות השייכות לתובעות, תוך שהיא מנכסת לעצמה, בדרכי רמייה וחמס, יתרון עסקי וכלכלי על פני התובעות, ורומסת ברגל גסה כל אמת מידה של תחרות הוגנת" (סעיפים 17-19 בכתב התביעה).

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

5. לגרסת התובעות, "שיטת העבודה" של שמעון ושלמה הייתה כך: תחילה, הנתבעת העבירה לשמעון סקיצות ראשוניות של המוצרים הדרושים. לאחר מכן, שמעון העביר לאחד מעובדי הנתבעת (שלמה ועוד עובדת של הנתבעת, הגב' הדר כהן) תוכניות ייצור מוכנות של התובעות או תוכניות ייצור שהעתיק מתוכניות קיימות של התובעות (עם שינויים והתאמות לפי דרישת הנתבעת), לשם קבלת אישור. לאחר קבלת האישור, היו מועברות התוכניות על ידי הנתבעת, או ישירות על ידי שמעון, לחברת יוסן בע"מ (להלן - "יוסן"), החברה שמייצרת את המוצרים עבור הנתבעת.

6. לשם הוכחת טענתן, הציגו התובעות חוברת-ת/5, בה רוכזו תדפיסים שהופקו מתכתובת הדואר האלקטרוני של שמעון (להלן תכונה תיבת דואר אלקטרוני - "תיבת דוא"ל" והתכתובות יכונן "הודעות דוא"ל"), להם צורפו תדפיסים, כך הטענה, של הקבצים שנמחקו מתיבת הדוא"ל של שמעון בנירוסטה צפון. התובעות טענו, כי הודעות הדוא"ל שוחזרו על ידי עובדי נירוסטה צפון. בחוברת הנ"ל נמצאו הודעות דוא"ל אשר נשלחו, כך הטענה, משמעון לעובדי הנתבעת ומעובדי הנתבעת אל שמעון, כפי שיפורט להלן:

הודעת הדוא"ל הראשונה, מיום 26.5.10, נשלחה אל שמעון מאת הגב' הדר כהן, עובדת של הנתבעת. להודעה צורפו קבצים המכילים סקיצות ראשונות של בר משקאות (נספח א 1 לבקשה למתן צו מניעה זמני. למען הנוחות, להלן תכונה הבקשה למתן צו מניעה זמני - "הבקשה") המיועד לפרויקט שמבצעת הנתבעת במלון דן פנורמה בירושלים.

הודעת דוא"ל מיום 31.5.10, מאת הדר כהן, בה נשלחו אל שמעון פרטי ההתקשרות של חברת יוסן בע"מ, החברה שמייצרת את המוצרים עבור הנתבעת (נספח א 2 לבקשה).

שלוש הודעות דוא"ל מיום 2.6.10, שנשלחו משמעון אל שלמה: הודעה ראשונה תחת הנושא "ארון בירה" (נספח א 3 לבקשה); הודעה שנייה תחת הנושא "ארון בירה א" (נספח א 4 לבקשה); הודעה שלישית תחת הנושא "ארון בירה ב" (נספחים א 5- א 6 לבקשה).

הודעות דוא"ל מיום 2.6.10, שנשלחו משמעון להדר מקירו סקאי, תחת הכותרות "פרופיל 50" ו"מסגרות" (נספחים א 9- א 12 לבקשה). לטענת התובעות, להודעות הנ"ל צורפו קבצים שהכילו גם תוכניות ייצור של מסגרות, שהוכנו על ידי נירוסטה צפון.

7. לטענת התובעות, כאשר הן הצליחו לשחזר חלק מתוכן הקבצים שצורפו להודעות הדוא"ל, ששלח שמעון לשלמה עבור הנתבעת, נתגלה להן כי התוכניות שהכין שמעון עבור הנתבעת, לצורך הפרויקט במלון "דן פנורמה" בירושלים, הועתקו מתוכניות קיימות של התובעות, תוכניות שהוכנו עבור פרויקטים במלונות אחרים של רשת "דן" מלונות. לטענת התובעות, תוכנית ייצור שנעשתה על

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

ידי נירוסטה צפון בפרויקט שביצעה ניגא שף במלון דן באילת (נספח א6 לבקשה) זהה, כמעט לחלוטין, לתוכנית ששלח שמעון לנתבעת עבור פרויקט דן פנורמה בירושלים (נספח א7 לבקשה). לאור האמור לעיל, טענו התובעות, כי מעשיהם של הנתבעים, ביחד וכל אחד לחוד, מהווים גזל סוד מסחרי, כהגדרתו בסעיף 6 בחוק עוולות מסחריות.

8. מנגד, טענו הנתבעים, בראש ובראשונה, כי אין לקבל כראייה את החוברת בה רוכזו שחזורים של הודעות דואר אלקטרוני- ת/5, וזאת משתי סיבות:

הסיבה הראשונה היא, שהצגת חוברת ת/5 מהווה פגיעה בפרטיות של שמעון, בניגוד לקבוע בחוק ההגנה על הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן- "חוק הגנת הפרטיות"). שמעון טען בעניין זה, כי הלכה היא שאין לקבל כראייה בהליך משפטי, תדפיסים של הודעות דוא"ל, שהופקו מתיבת הדוא"ל של עובד, שהושגו באמצעות חדירת המעסיק לתכתובת הדואר האלקטרוני. לטענת שמעון, בניגוד לטענת התובעות, מתוך 46 תכתובות, 29 תכתובות דואר אלקטרוני נשלחו מתיבת הדוא"ל האישית שלו בנירוסטה צפון, לתיבת הדוא"ל הפרטית שלו- hadasalu@netvision.net.il וגם Alufshimon5@gmail.com. משכך, המסמכים נשוא הדיון, הם תכתובות שנשלחו על ידו מתיבת הדוא"ל שלו בעבודה, לתיבת הדוא"ל הפרטית שלו בבית, על מנת שיוכל לעבוד מהבית, והם הכילו מסמכים הקשורים לפרויקט של ניגא שף. שמעון ציין בעניין זה, כי הוסכם בינו לבין התובעות, כי הוא יועסק כ"פרי לאנס", ואף הוסכם כי הוא יוכל לבצע את עבודתו מביתו, ולשם כך נירוסטה צפון רכשה עבורו מחשב והציבה עמדת מחשב בביתו. על כן, טען שמעון, אף אם עבד מביתו על פרויקטים אחרים, נהיר כי אין בכך כל פסול. לטענת שמעון, בהינתן כי מעולם לא נכרת חוזה עבודה בין הצדדים, ולאור העובדה כי התובעות העסיקו אותו כפרי לאנס, ברור כי התובעות לא היו רשאיות לעיין בתכתובות הדוא"ל בתיבה הפרטית שלו. לטענת שמעון, התובעות פגעו בפרטיותו, בכך שהעתיקו מהשרת שבבעלותן, תשדורות דואר אלקטרוני שהוא כבר מחק, הן מתיבת הדוא"ל האישית שהקצו לו בנירוסטה צפון והן מתיבת הדוא"ל הפרטית שלו, אשר התכתובות במסגרתה מאוחסנות רק בשרת של netvision ובשרת של Google - Gmail.

[במאמר מוסגר אציין, כי המושג "תיבת דוא"ל אישית", מתייחס לתיבת הדוא"ל של שמעון שהוקצתה לו על ידי נירוסטה צפון והיא מאוחסנת בשרתים של נירוסטה צפון. המושג "תיבת דוא"ל פרטית", מתייחס לתיבת הדוא"ל של שמעון, שנמצאת בשימושו כדרך קבע, ללא קשר למקום עבודתו, והיא מאוחסנת בשרתים של netvision ושל Google - Gmail].

עוד טען שמעון, כי התובעות צירפו לת/5 תדפיסים של קבצים ששוחזרו, שנחזים להיות אלו שצורפו להודעות הדוא"ל, אך בפועל, התובעות כלל לא שחזרו את הקבצים, אלא שהן הציגו קבצים

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

שנמצאים בשרת שלהן כדרך קבע. לטענת שמעון, אין בין הקבצים שהציגו התובעות לבין הקבצים שבפועל נשלחו על ידו, ולא כלום. לטענתו, הקבצים שנשלחו על ידו, קשורים לעבודה שהכין עבור הנתבעת והם שמורים במחשב הפרטי שלו בביתו, והוא כלל לא נעזר בקבצים קיימים, עליהם שמורים עבודות שביצע עבור נירוסטה צפון, שכן לא היה לו כל צורך בכך. בנוסף, שמעון טען כי התובעות חדרו למחשב שלו ולתיבת הדוא"ל שלו ושינו את הודעות הדוא"ל המקוריות שנמצאו, ומשך הודעות הדוא"ל שהוצגו על ידי התובעות, נוצרו על ידי התובעות בשלב מאוחר יותר.

סיבה שנייה, בגינה אין לקבל כראייה את החוברת ת/5, לטענת הנתבעת, היא שהתובעות לא הוכיחו את אמיתות תוכן של הודעות הדוא"ל- התובעות הודו כי ההודעות המקוריות של שמעון נמחקו, וכי נעשה על ידי עובדיהן שיחזור של ההודעות. עם זאת, התובעות לא הגישו את החוברת באמצעות העובדים מטעמן אשר שיחזרו את הודעות הדוא"ל ואת הקבצים שנמחקו, אלא שהחוברת הוגשה לבית המשפט באמצעות מר משה זורק, מנהלה של נירוסטה צפון, אשר לא יכול להעיד על מקורות המסמכים שבחוברת. לטענת הנתבעים, בהיעדר עדות מומחה לעניין זה, לא ניתן לדעת מהחוברת ת/5 אם נעשה שינוי בהודעות הדוא"ל; לא ניתן לדעת, ככלל, אם ניתן לשחזר במדויק קבצים מהסוג שנמחקו; לא ניתן לקבוע עובדתית מהם הקבצים שצורפו להודעות הדוא"ל, שכן הקבצים שצורפו להודעות נעדרי שם, ועל כן ייתכן מאד, שהתובעות בחרו לצרף קבצים שתומכים בטענתן, ללא יכולת להוכיח כי אלו באמת הקבצים שצורפו להודעות. לאור כל האמור לעיל, טענו הנתבעים כי לא ניתן לקבל כראייה את הן את תדפיסי תכתובות הדוא"ל ששוחזרו, והם תדפיסי הקבצים ששוחזרו, שכן לא הוכח מקור התכתובות ולא הוכח, כאמור, תוכן הקבצים.

משקלן הראייתי של הודעות הדוא"ל

9. לאחר שבחנתי היטב את חומר הראיות שבפני, סבורני כי אין לייחס משקל ראייתי של ממש לת/5, ולהלן נימוקיי.

בבחינת "קבילותה" של חוברת ת/5 לשמש כראייה, יש להידרש לכלל הראייה הטובה ביותר, הקובע, כי משמבקשים להוכיח את אמיתות תוכנו של מסמך, אין לעשות כן, אלא על ידי הצגת המסמך המקורי. ככלל, הצגת ראיה משנית לעניין תוכן המסמך (להבדיל מעצם קיומו), פסולה, בכפוף לחריגים שחלקם פרי הפסיקה וחלקם על פי סעיף 41 לפקודת הראיות. לא למותר לציין, כי כלל הראייה הטובה ביותר הוא עיקרון של סדר העדפה ולא כלל של פסילת ראיות, שכן המגמה בדיני ראיות כיום היא מעבר ממבחני הקבילות הפורמאליים אל עבר מבחני המהימנות (ראו למשל ע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 169; ע"א 6205/98 אונגר נ' עופר, פ"ד נה(5) 71).

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בענייננו, התובעות הגישו את חוברת ת/5- חוברת המכילה העתק של שחזורי של הודעות דוא"ל שנמחקו והעתק של שחזורי קבצים שנמחקו, לא באמצעות שמעון, אלא באמצעות העד מר משה זורק, מנהל נירוסטה צפון, אשר לטענתו, נכח בעת פתיחת ושיחזור הודעות הדוא"ל והקבצים.

אזכיר, כי שמעון טען בעניין זה, כי התובעות צירפו לת/5 תדפיסים של קבצים ש"שוחזרו", שנחזים להיות אלו שצורפו להודעות הדוא"ל, אך בפועל, התובעות כלל לא שחזרו את הקבצים, אלא שהן הציגו קבצים שנמצאים בשרת שלהן כדרך קבע. בנוסף, טען שמעון, כי תכתובות הדוא"ל שהוצגו על ידי התובעות, אינן תואמות את הודעות הדוא"ל המקוריות שנשלחו על ידו, ולגרסתו, התובעות ביצעו שינויים בהודעות הדוא"ל לאחר שהן חדרו, שלא כדין, למחשב האישי שלו, ואף נתברר לו כי הן העלימו/ מחקו מידע רב ממחשבו, וכדבריו: **"הם היה להם את הסיסמה, הם חדרו לתוך המחשב שלי, נעלמו לי הרבה דברים במחשב, רק אחרי שעליתי על זה, הבאתי מומחה, הוא אמר לי אדוני חדרו לך, בשביל זה אני ראיתי גם את המסמכים שאתם הגשתם פה, כל המסמכים הלבנים האלה, אני ראיתי פה, לא התאריך שלי, לא השם שלי, אני לא רוצה לנקוט במילה של זיוף, אבל פה נעשה משהו שהוא לא תקין לגמרי, אני לא אגיד את המילה זיוף...אני לא אגיד את המילה זיוף, אבל נעשו פה דברים שלא ייעשו, נכנסו לאימלים שלי, ואני יודע מי הבן אדם שעובד שם, מומחה לזה"** (עמ' 223-224 לפרוט' מיום 12.9.11).

10. אל מול גרסתו של שמעון, עומדת גרסת התובעות, לפיה כל תדפיסי הודעות הדוא"ל והקבצים המצויים בת/5, תואמים להודעות הדוא"ל המקוריות שנשלחו ולקבצים שצורפו במקור להודעות הדוא"ל, שכן כל אלו שוחזרו על ידי עובדיהן.

מר זורק העיד, כי שיחזור הודעות הדוא"ל בתיבת הדוא"ל האישית של שמעון בניירוסטה צפון, ושיחזור הקבצים שצורפו להודעות, נעשו על ידו, בשיתוף עם מנכ"ל נירוסטה צפון ומנהל מערכות המידע בניירוסטה צפון, וכדבריו:

"ת. באותו רגע שאני ראיתי את זה, הודעתי לבעל החברה שהוא מנכ"ל החברה, ובערב יחד עם איש המחשבים שלנו, מנהל מערכות מידע, נכנסו למחשב של שמעון לדוק מה קורה שמה, וראינו באמת בתיבת פריטים שנמחקו איזה שהיא תעבורה של נתונים אימלים לקירוסקאי, לשלמה בר שביט, לבני משפחה של שמעון, שחלק מהקבצים שהצלחנו לפתוח נדהמנו לראות שזה בעצם שרטוטים ותכנונים של עמדות שיוצאות בעצם למתחרה. לא הצלחנו לפתוח הכל, חלקם כנראה בשרת קרה איתם משהו, אני לא בדיוק איש מחשבים שיכול להגיד, אבל חלקם באותו רגע כן הצלחנו, ואז בעצם הובהר לנו, ראינו שנעשה פה משהו לא בסדר, בלשון המעטה.

ש. כשאתה אומר ראינו את זה, מצאנו בתיקיה של פריטים,

ת. פריטים שנמחקו, זאת אומרת,

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

ש. אתה יכול להסביר את זה?

ת. פריטים שנמחקו זה כששולחים איזה שהוא אימל ואחרי זה מנסים למחוק אותו, אז הוא לא נמחק ישירות הוא עובר לתיקייה של פריטים שנמחקו, למקרה שמישהו רוצה להתחרט, אם רוצים למחוק לגמרי אז נכנסים לפריטים שנמחקו ומוחקים מפריטים שנמחקו. למרות שגם אצלנו בסרווס [צ"ל סרוור] שומר חלק מהקבצים שגם נמחקים מפריטים שנמחקו" (פרוט' מיום 12.9.11 עמ' 109-110).

11. עדותו של מר זורק בעניין זה הייתה עמומה, ועל כך עוד יפורט בהמשך, ולא היה בה כדי לסייע להוכחת אמיתות תוכן המסמך ת/5. מר זורק לא ידע לומר בדיוק מי שחזר את הודעות הדוא"ל והקבצים, ופעם אחת העיד כי הוא ועובדי נירוסטה צפון שיחזרו את הקבצים, כאמור לעיל, ובשלב מאוחר יותר של עדותו, הוא העיד שהוא ועובדי ניגא שף שיחזרו את ההודעות והקבצים, וכדבריו:

"עבדנו לאחר מכן ושיתפנו את אנשי המחשבים של ניגא שהגיעו אלינו כי ראינו שבאמת חלק מהקבצים, מהכותרות שאנחנו רואים אנחנו לא מצליחים לפתוח, ואז היה לנו קצת זמן לשבת לחפור עמוק יותר בתוך הסרוור, וחלק באמת הצלחנו לשחזר, חלק מהנתונים שלא מצאנו באותו ערב, כן הצלחנו לשחזר וחלק מן הסתם עד היום לא הצלחנו לשחזר" (עמ' 125 לפרוט' מיום 12.9.11, שורות 19-23).

לאורך כל עדותו של מר זורק, הוא לא ציין אף לא פעם אחת, אלו קבצים/הודעות דוא"ל, בפועל, שוחזרו, מתי שוחזרו ועל ידי מי. תשובותיו בעניין זה היו מתחמקות ונוסחו באופן כללי, כגון "הצלחנו לשחזר", "נכנסו למחשב של שמעון", "ראינו בתיבת הפריטים", "לא הצלחנו לפתוח הכל". על כל אלו יש להוסיף, כי מר זורק העיד מספר פעמים כי הוא אינו איש מחשבים, והוא לא ידע לפרט מה שוחזר מתיבת הדוא"ל ומה שוחזר מהשרת- סרוור. לשון אחר, מר זורק לא ידע לומר הכיצד שוחזרו הודעות הדוא"ל שנמחקו, מניין שוחזרו ההודעות והקבצים- האם ממחשבו של שמעון בנירוסטה צפון או שמא משרתי נירוסטה צפון, או אולי התובעות חדרו לתיבת הדוא"ל הפרטית של שמעון, הנמצאת בשרתי נטויזין וג'מייל.

12. לא מצאתי כל הסבר, או לכל הפחות, הסבר מניח את הדעת, לשאלות מהותיות אחדות:

ראשית, לא נתברר מי מעובדי התובעות שיחזר את הודעות הדוא"ל שנמחקו ואת הקבצים שנמחקו. בבקשה לצו מניעה זמני, טענו התובעות כי: "נערך חיפוש במחשבו של שמעון במשרדו אצל נירוסטה צפון. תוצאות החיפוש היכו בתדהמה את מנהלי נירוסטה צפון. במחשבו של שמעון נמצאו תכתובות ענפות בין שמעון לבין גורמים שונים בקירו סקאי...בין היתר, שלח שמעון לקיר סקאי שרטוטים

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

של מוצרים, המהווים העתק מדיוק... התכתובות שנמצאו במחשב של שמעון... המבקשות הצליחו
לפתוח חלק מהקבצים ששלח שמעון לקירו סקאי, ושם גילו תוכניות שהעתיק שמעון...
בסיכומי התובעות נטען כי: "התובעות חשפו את מעשיהם החמורים של הנתבעים בתחילת חודש
יוני 2010, עם מציאת תכתובות דואר אלקטרוני ענפות, בעמדת המחשב של שמעון בנירוסטה
צפון".

ובהמשך: "נערך חיפוש במחשבו של שמעון אלון במשרדי נירוסטה צפון ולמרבה התדהמה נמצאו
בתיבת הדואר האלקטרוני שלו... כל התכתובות שאותרו בתיבת הדואר האלקטרוני של שמעון צפון,
נמצאו בתיקיית פרטים שנמחקו. מיד עם גילוי פריטים אלה הם הועברו למר אלי מוסקוביץ,
מנכ"ל ניגא שף, למשה, לעובד נוסף בנירוסטה צפון (שמעון אוזון) ולב"כ התובעות".
בהמשך: "התובעות המשיכו במאמציהן לאיתור תכתובות נוספות, והסתייעו באנשי מחשב שלהן
לצורך כך. אלה הצליחו לשחזר תכתובות ששמעון הספיק למחוק, ואף הצליחו לפתוח קבצים
ששמעון שלח ואשר התובעות לא הצליחו לפתוח עד לאותה עת" (ההדגשות לא במקור).

בדומה לעדותו של מר זורק, התובעות בחרו בלשון עמומה בעניין זה- "נערך חיפוש", "גילו
תוכניות", "התכתובות שאותרו", "אנשי מחשב שלהן" ועוד. התובעות לא ציינו, אף לא פעם אחת,
את שמות אנשי המחשב שערכו את החיפוש במחשב, ששחזרו את הקבצים ואת הודעות הדוא"ל.
גם אלי מוסקוביץ, מנהל ניגא שף, לא ידע להעיד מי שחזר את הקבצים והודעות הדוא"ל. יצוין, כי
מר זורק ציין בעדותו, כי לשם גילוי התכתובות הסתייע במנהל מערכות המידע של נירוסטה צפון,
עובד בשם אדיר (עמ' 108 לפרוט' מיום 12.9.11), אך, משום מה, אדיר לא הובא לעדות. אף מר
שמעון אוזון, מנהל השיווק של נירוסטה צפון, שלטענת התובעות היה נוכח בעת פתיחת תיבת
הדוא"ל של שמעון, לא נקרא להעיד בעניין זה.

שאלה נוספת שעולה, אף לה לא ניתן מענה, היא הכיצד שוחזרו הודעות הדוא"ל והקבצים שנמחקו?

בעניין זה מצאתי סתירות בטענות התובעות. תחילה טענו התובעות, כי "התובעות חשפו את
מעשיהם החמורים של הנתבעים בתחילת חודש יוני 2010, עם מציאת תכתובות דואר אלקטרוני
ענפות, בעמדת המחשב של שמעון בנירוסטה צפון".

לאחר מכן טענו התובעות, ועל כך אין מחלוקת, כי הודעות הדוא"ל והקבצים, שכביכול, צורפו להן,
נמחקו על ידי שמעון, וכדבריהן: "כל התכתובות שאותרו בתיבת הדואר האלקטרוני של שמעון
בנירוסטה צפון, נמצאו בתיקיית "פרטים שנמחקו".

בהמשך טענו התובעות, כי "התובעות המשיכו במאמציהן לאיתור תכתובות נוספות, והסתייעו
באנשי המחשב שלהן לצורך כך. אלה הצליחו לשחזר תכתובות ששמעון הספיק למחוק, ואף
הצליחו לפתוח קבצים ששמעון שלח ואשר התובעות לא הצליחו לפתוח עד לאותה עת".

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בהינתן כי הודעות הדוא"ל נמחקו, ומשכך אף הקבצים שצורפו להן נמחקו, הכיצד "מצאו" או
"חשפו" התובעות תכתובות אלו במחשב של שמעון? אילו קבצים ותכתובות "אותרו" ללא כל קושי
ואילו קבצים ותכתובות "שוחזרו"?
שאלה נוספת וחשובה לא פחות, אף היא נותרה ללא מענה, היא, מה רמת הדיוק של הודעות דוא"ל
שנמחקו ושוחזרו? האם לאחר השחזור ניתן להוסיף מלל להודעת דוא"ל המקורית? מהי רמת הדיוק
של שיחזור קבצים שנמחקו? האם ניתן לשנות או להוסיף תוכן לקובץ לאחר ששוחזר?
שאלה נוספת שעולה, היא האם בכלל נשלחו/נתקבלו כל הודעות הדוא"ל והקבצים שצוינו על ידי
התובעות בת/5?

מחוברת ת/5 עולה כי 22 תכתובות דוא"ל לא נשלחו כלל, או לא נשלחו כראוי, כמפורט להלן:
בתכתובות 1א, 1ב, צוין "לא ניתן לפתוח"; בתכתובות 6-10 צוין "לא נפתח"; בתכתובת 11 צוין
"בדיקה"; בתכתובות 12-13 צוין "לא נפתח"; בתכתובת 16 צוין "לא ניתנת למסירה"; בתכתובות
19-21 צוין "לא ניתנת למסירה"; בתכתובות 28-34 צוין "לא נפתח"; בתכתובת 40 צוין "לא ניתנת
למסירה".

מר זורק העיד בעניין זה, כדלהלן:

"ש. אתם צירפתם לכתב התביעה, לדעתי גם סומן בתור איזה נ', את נספח א' 6 לכתב התביעה.
ת. אוקי.

ש. אתה מוכן להסביר לי איך קיבלת את המסמך הזה? איך הוא הגיע לידיך?

ת. איך קיבלתי את המסמך הזה?

ש. כן. הוא לא מופיע במיילים שאתה צירפת לבית המשפט.

ת. לא מופיע במיילים?

ש. אז תסביר לי איך הוא הגיע לידיך.

ת. הוא נמצא אצלנו בסרוור.

ש. הוא נמצא אצלך בסרוור?

ת. כן.

ש. המסמך הזה?

ת. כן.

ש. הבנתי. והוא לא הועבר במיילים?

ת. אני [צ"ל אתה] שאלת אותי.

ש. אני שאלתי אותך אם הוא לא היה במיילים שראית?

ת. הוא נמצא בסרוור, כתוב שמה תקרא.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

ש. אני שואל אותך אם במיילים שאתה,

ת. לא זכור לי.

ש. זה הכל" (עמ' 139 לפרוט' מיום 12.9.11, שורות 3-22).

מעדותו של מר זורק עלה, כי הוא לא זוכר את כל המיילים ששוחזרו, והוא לא ידע לומר בוודאות אילו הודעות דוא"ל הוא ראה במו עיניו. בדומה, הוא אף לא ידע לומר בוודאות, מה תוכן הקבצים שצורפו להודעות הדוא"ל, והאם הקבצים שהוצגו בחוברת ת/5 אכן שוחזרו מהודעות הדוא"ל. בנוסף, מעדותו של מר זורק, עולה הרושם, כי תדפיסי הקבצים ששוחזרו, שכביכול צורפו על ידי שמעון בעת שליחת הודעות הדוא"ל, בפועל, לא שוחזרו על ידי התובעות, אלא הוספו לאחר מכן על ידן, בהתאם לשם הקובץ. וכך העיד מר זורק:

"ש. ואז אני מפנה אותך למיילים מספר 28 עד 35, תגיד לי אם זה נכון שהם נוגעים לאותו עניין?

ת. 25?

ש. 28 עד 35.

ת. אוקי 28 זה מייל שלא הצלחנו לפתוח, אבל הכותרת אומרת שזה הרכבת מסגרות ויטרינה מקוררת, שזה מן הסתם הויטרינה המקוררת שגב' הדר שלחה לשמעון. לפי הסיומת זה קובץ אסמבלי, זה אומר קובץ הרכבה" (ההדגשה לא במקור, עמ' 118 לפרוט' מיום 12.9.11, שורות 16-22).

ובהמשך:

"ש. בוא נלך ונגיד ככה, יש פה הרבה מסמכים שאתה טוען שלא הצלחתם לפתוח.

ת. נכון.

ש. חלק מהמיילים האלה נשלחו משמעון אלופ לשמעון אלופ נכון?

ת. ככה כתוב.

ש. ככה כתוב?

ת. כן.

ש. איך אתה יודע אם מדובר בעבודה ששמעון אלופ עשה לנירוסטה צפון או שמעון אלופ עשה עבודה לעו"ד כרוב או שמעון אלופ עשה למישהו אחר או עשה לקירוסקאי?

ת. איך אני יודע?

ש. כן.

ת. כי באותו זמן שאני עובד על פרויקט עבור ניגא אני יודע מה הפרויקט, ובאותו זמן אני יודע מה שמעון אמור לעבוד, ואני יודע איך נראה הפרויקט ואז אני יכול לדעת אם הוא עובד על הפרויקט הזה או עובד על משהו אחר.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

ש. אבל לא הצלחת לפתוח את הקבצים, איך אתה יודע?

ת. חלק מהקבצים כן הצלחנו.

ש. אלה שלא הצלחת?

ת. אבל הם קשורים לאותם פרויקטים.

ש. איך אתה יודע?

ת. אתה רואה שמית שהם של אותם פרויקטים.

ש. אה, לפי שם?

ת. בוודאי, יש לך כותרת ושם.

ש. הבנתי, לפי השם.

ת. כן.

ש. זאת אומרת אם הוא לקח בפנים ושרטט שרטוט של בית המשפט וקרא לזה בר, מבחינתך זה

בר?

ת. לא, לא מבין את השאלה שלך.

ש. כי לא ראית את השרטוט. אם הוא העביר קובץ של שרטוט של בית המשפט וקרא לו בר,

מבחינתך למרות שלא ראית את השרטוט, זה בר? כי אתה ראית את השם של הקובץ בר?

ת. הגיוני לא? (עמ' 134-133 לפרוט' מיום 12.9.11).

13. לאור דברים אלו, לא ניתן לדעת אם התדפיסים של הודעות הדוא"ל ושל הקבצים נשוא הדיון, אכן נשלחו בדוא"ל על ידי שמעון ושוחזרו על ידי התובעות, או שמא התובעות הציגו קבצים קיימים מהשרת שלהן.

בעניין הקבצים, ראוי לציין כי בחוברת ת/5 צוינו מספר סוגי קבצים: PDF; TXT; ; DXF; DFT; BMP. לכל קובץ כזה מאפיינים ייחודיים משל עצמו, וגם בעניין זה היה על התובעות להעיד מומחה, שיוכל להסביר האם ניתן לשחזר את כל סוגי הקבצים הנ"ל והאם ניתן לבצע שינוי בקבצים לאחר ששוחזרו.

על שאלות ותהיות אלו יש להוסיף את גרסתן המעורפלת של התובעות, באשר למה שנעשה עם התכתובות לאחר שנתגלו, ולפיה "עם גילוי שלל התכתובות בין קירו סקאי לשמעון, הועברו אלה גם לב"כ הצדדים. העברת התכתובות נעשתה תחילה באופן של "העברה" (forward), באמצעות הדואר האלקטרוני, של כל תכתובת ותכתובת ממחשבי נירוסטה צפון, ובשלב מאוחר יותר באמצעות העתקת תיבת הדואר של שמעון, כולה ו"התקנתה" במחשבי באי כוח הצדדים" (פסקה 25 בסיכומים).

בהינתן כי הודעות הדוא"ל נמחקו מתיבת הדוא"ל, ובהינתן כי מר זורק העיד כי חלק מההודעות שוחזרו מהשרת ולא מתיבת הדוא"ל (השרת הכללי שומר פריטים שנמחקו מתיבות דוא"ל), מדוע, או לשם איזה צורך, הותקנה תיבת הדוא"ל של שמעון במחשבי באי כוח הצדדים?

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

16. לסיכום עניין זה, ברור כי החוברת ת/5 לא הוגשה על ידי התובעות באמצעות מי שכתב את הודעות הדוא"ל, ובאמצעות מי ששלח את הקבצים- שמעון, או באמצעות עד אחר שיכול להעיד על האותנטיות של תכתובות הדוא"ל ועל נסיבות עריכתן/שחזורן, ואין בעדותו של מר זורק כדי לבסס עניין זה. לא מדובר בתכתובות דוא"ל שאושרו על ידי שמעון, כך שעל פני הדברים אין מקום להסתמך עליהן ואין לקבל את חוברת ת/5 כמסמך קביל. עם זאת, כפי שציינתי לעיל, הגישה הנוהגת בדיני ראיות היא: "...כלל הראיה הטובה ביותר הוא עיקרון של סדר העדפה ולא כלל של פסילת ראיות. יש כאן איפוא במידה רבה ביטוי נוסף לתהליך המתמיד בדיני הראיות, לפיו עובדים ממבחי הקבילות הפורמאליים אל עבר מבחני המהימנות..." (פרשת שניר, המוזכרת לעיל, בעמ' 224)

בע"א 6205/98 אונגר נ' עופר, המוזכר לעיל, קבע כב' השופט חשין, כי:

"ככלל, יש לאפשר בדין הגשתם של העתקי מסמכים, תוך העברת כובד המשקל לבחינת מהימנות התהליך שבאמצעותו נוצר המסמך, וזאת במקרים שהצד שכנגד מעורר ספקות סבירים בדבר מהימנות אותו תהליך. כפי שראינו נטשטשה בעידן הטכנולוגי ההבחנה בין "מקור" ל"העתק", והיצמדות להגדרות אלה מסכלת קבלתם של מסמכים שאין כל חשד בדבר מהימנותם. ראוי, ככלל, לאפשר קבלת אותם מסמכים, תוך הותרת שיקול-דעת לבית המשפט בעת הקניית משקל לאותם מסמכים מקום שמתעוררת התנגדות מבוססת למהימנותם".

משכך, אף אם אין לומר, כי החוברת ת/5 פסולה כראייה, הרי משקלה הינו מועט עד מאד. התובעות הציגו "העתק צילומי" בלבד של תכתובות דוא"ל וקבצים שלטענתן שוחזרו ממחשבו של שמעון. אמנם, לעיתים די במתן הסבר ראוי לאי הצגת המקור כדי שבית המשפט ייתן משקל ראוי לראיה שהיא בבחינת "העתק צילומי" (ע"א 6205/98, המוזכר לעיל, בעמ' 84). אולם גם אם אניח כי עלה בידי התובעות להעמיד הסבר שכזה (הנחה שאינה נקייה מספקות)- כגון: אי גילויי מסמכים מטעם הנתבעים, הקשיים הכרוכים באיתור והבאת הודעות דוא"ל וקבצים שנמחקו, בייחוד לאחר פיטוריו של שמעון - עדיין יש משמעות לעובדה כי מדובר בעותק צילומי בלבד, ללא כל ראיה נוספת מטעם התובעות, כאשר בית המשפט מתבקש להכריע בתובענה דנן, שעניינה עילות מגוונות מתחום הקניין הרוחני, על בסיס ראיה זו.

ודוק: המדובר בראייה מהותית ביותר לתובעות, הן אף ציינו זאת מספר פעמים בזו הלשון: "ההליך המשפטי דנן מתבסס, אפוא, על תחלופת המסמכים שעברה בין הנתבעים..." (ראו, למשל, סי' 6 בסיכומי התובעות). משכך, משבחרו התובעות להתבסס בתביעתן על קובץ חלופת מכתבים, אך לא עמדו בנטל הוכחה הבסיסי, להראות כי חוברת ת/5 אכן תואמת להודעות הדוא"ל ולקבצים המקוריים שנשלחו על ידי שמעון (וזאת יכלו לעשות הן ללא קושי רב- מתן תצהיר של אותו אדם

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

עלום, או אותה קבוצה עלומה, ששחזרו את ההודעות והקבצים) הרי הימנעותן של התובעות
מלהביא את העדים שהיו עשויים לשפוך אור על הפרשה, מחזקת את המשקל והמהימנות של גרסת
הנתבעת (ראה י' קדמי על הראיות, חלק שני, בעמ' 17 (1991)).

17. מעבר לנדרש, ראיתי לנכון לציין, כי יש ממש בטענת שמעון, לפיה פעולת שיחזור ההודעות
שנמחקו הן מתיבת הדוא"ל הפרטית שלו, והן מתיבת הדוא"ל האישי שלו, נעשתה תוך פגיעה
בפרטיות שלו, בניגוד לחוק הגנת הפרטיות.

מעיון בחוברת ת/5, עולה כי מתוך 46 הודעות דוא"ל, 30 הודעות דוא"ל נשלחו משמעון אל שמעון-
מתיבת הדוא"ל האישית שלו בנירוסטה צפון אל תיבת הדוא"ל הפרטית שלו.
בעניין זה, קבע בית הדין הארצי לעבודה, בהרכב מורחב (ע"ע (ארצי) 8/90 טלי איסקוב ענבר נ'
מדינת ישראל - הממונה על חוק עבודת נשים ואח' (טרם פורסם), ניתן ביום 8.2.11), כדלהלן:

"אין לקבל מסמכים שהופקו על ידי המעסיק בדרך של חדירה לתיבת האי-מייל
החיצונית-פרטית של העובד ולתכתובת פרטית במסגרתה, גם אם הופקו
באמצעות השרת שבבעלות המעסיק במקום העבודה, ללא חדירה בפועל לתיבת
האי מייל הפרטית. כפי שהבהרנו לעיל, בפרק הכללי, מאפייניה של תכתובת
מייל פרטית וייעודה בתיבה הפרטית של העובד, הן במסגרת המרחב הווירטואלי
הפרטי המובהק ו"רשות היחיד" שלו. ככל שמקורה של תכתובת האי-מייל
בתיבה הפרטית של העובד, אין נפקא מינה לבעלותו של המעסיק על טכנולוגיית
התקשורת הלוגיסטית. גם אם טכנולוגיה זו מאפשרת לעובד גישה לתיבת הדואר
הפרטית, מעבירה את המייל ליעדו ושומרת גיבוי של תכתובות אי מייל בתיבה
הפרטית באמצעות המחשב, שרת מחשבים שבבעלות המעסיק ותשתית
האינטרנט של המעסיק, או של חברה חיצונית. בעלותו של המעסיק על
טכנולוגיית התקשורת הלוגיסטית גרידא, כאמור, אינה משנה ממאפייניה של
תכתובת האי-מייל הפרטית של העובד ומן ההגנות עליה".

ובהמשך:

"כמבואר לעיל, אין לקיים חדירה לתכתובת מייל פרטית שמקורה בתיבת הדואר
הפרטית של העובד, אלא באמצעות צו שיפוטי מסוג אנטון פילר, בהתאם
להוראות חוק עוולות מסחריות, ככל שיימצא ממש בטענתן של החברות או,
בהתאם להסדר הכללי של תקנות סדר הדין האזרחי ככל שיוכחו הנסיבות
התאימות. בענייננו, בהעדר צו שיפוטי המתיר חדירה לתוכן של תכתובות המייל
בתיבה הפרטית של המשיב, "התפיסה" של תכתובות אלה, כפי שנעשתה על ידי

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

החברות, פסולה ובהתאם פסולה קבילותן כראיה. אשר על כן, בדין נפסק כי יש
להוציאן מתיק בית הדין האזורי" (עמ' 85-86 בפסק הדין).

גזל סוד מסחרי

18. התובעות טענו, כאמור, כי הנתבעת, באמצעות שלמה ושמעון, גזלה סודות מסחריים שלהן, הכוללים שרטוטים ותוכניות של מוצרים שייצרו התובעות בפרויקטים אחרים. לטענת התובעות, לאורך השנים הן בנו יחדיו "תיקי ייצור" הכוללים שרטוטים ותוכניות הנדסיות מפורטות לכל מוצר ותוכניות מפורטות לכל אחד משלבי הייצור. לטענתן, ברשותן "בנק מוצרים" או לחילופין "בנק נתונים" אשר מכיל "תיקי ייצור" רבים, אשר נדרש ידע רב וטכנולוגיה מתקדמת על מנת לבנות. לטענתן, בנק המוצרים מעניק להן יתרון של ממש בשוק מערכי ההסעדה הקיים, שכן הוא מאפשר להן לייצר מוצר איכותי יותר, עמיד יותר ובהכרח גם מוצר נאה יותר.

לטענתן, תיקי הייצור מכילים ידע השמור למהנדסי נירוסטה צפון ומנהליה בלבד, כגון: שרטוטים של כל שלבי הייצור, לכל אחד מחלקי המוצר אותו נדרשת נירוסטה צפון לייצר, שרטוטים שהם בבחינת "יצירה ספרותית" המוגנת בחוק זכות יוצרים.

לטענת התובעות, שמעון העביר לנתבעת שרטוטים ותוכניות של התובעות, בין היתר שרטוטים של ארון בירה, מפרויקט אותו ביצעה ניגא שף עבור רשת המלונות "דן", לצורך פרויקט אותו ביצעה הנתבעת במלון דן פנורמה בירושלים. על כן, נטען, כי העברת תיקי הייצור משמעון לנתבעת, מהווה אף הפרת זכות יוצרים של התובעות בשרטוטים.

19. מנגד, טענה הנתבעת, כי אין המדובר בסוד מסחרי, שכן תוכניות העבודה והשרטוטים לא תוכננו ולא פותחו בידי התובעות, אלא שהם תוכננו על ידי לקוחות התובעות ונמסרו לידי התובעות לצורך פרויקט מסוים בלבד, ועל כן לתובעות אין כל זכות קניינית במוצרים אלה. כמו כן, בהינתן כי התוכניות נעשות על בסיס פרטים ומידות שמועברים לתובעות, לצורך פרויקט מסוים, נהיר כי לא ניתן להעתיק, העתקה מדויקת, של תוכניות אלו. הנתבעת הסבירה, כי ברוב הפרויקטים, ובייחוד בפרויקטים של רשת המלונות "דן", התכנון של המטבח, לרבות כל מרכיביו, נעשה על ידי יועצי מטבח ואדריכלים מטעם הלקוח, ורק תוכניות הביצוע נעשות על ידי הספקים/ יצרנים.

לשם הוכחת טענתה, הציגה הנתבעת את נ/1- "אוגדן מפרטים טכניים וכתב כמויות" המהווה את הזמנת העבודה בפרויקט מלון דן פנורמה בירושלים, אותה ביצעה הנתבעת. האוגדן, שנערך על ידי מתכנן המטבחים בפרויקט (באותו פרויקט היה זה משרד רוזמן) קובע את כל הפרטים והפריטים הדרושים לצורך ביצוע הפרויקט, כגון: מפרט חומרים/ מוצרים, חומרים לייצור והנחיות ביצוע, מפרט טכני ציוד לרכישה, מידות, פורמט שרטוטים ועוד. מכאן, שהשרטוטים אותם הגישו התובעות כראיה, הינם פרי תכנון של יועץ המטבח והאדריכלית של רשת מלונות דן- המזמינה, והם תוכננו על פי דרישות פונקציונאליות של גורם מטעם המזמינה. משכך, אין ולא יכול להיות למי מהתובעות זכות כלשהי בתוכניות הקשורות לפרויקט מלון דן אילת.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בנוסף, טענה הנתבעת, כי לאור כל האמור לעיל, נהיר כי שמעון לא העתיק מהתובעות תוכניות או שרטוטים קיימים מהתובעות, שכן בכל פרויקט הלקוח בעצמו מוסר את השרטוטים לפיהם יש לייצר את המוצר המבוקש, והחברה נדרשת "לתרגם" את נתוני השרטוט לשפת המחשב. משכך, תפקידו של שמעון התמצה בכך שהוא קיבל תוכניות הנדסיות ממחלקת ההנדסה של הנתבעת, לה הוא ביצע הדמיה ממוחשבת לתלת מימד, באמצעות תוכנה מיוחדת. יצוין, כי שמעון טען בעניין זה, כי ברוב המקרים של המקרים בהם הוא נדרש לבצע הדמיה לתוכנית ייצור, אין כל טעם או מקום להשתמש במידע שכבר קיים, שכן כל תוכנית ייצור נעשית על בסיס הצרכים של המזמין המסוים, בפרויקט מסוים, לפי המידע שמספק המזמין. שמעון ציין, כי בפרויקטים של תכנון מטבחים מוסדיים, תכנון המטבח נעשה על ידי יועץ מטבחים מטעם הלקוח ורק תוכניות הביצוע נעשות על ידי היצרנים. בפרויקט של מלון דן פנורמה בירושלים, ובכלל בכל הפרויקטים של רשת מלונות דן, יועץ מטבחים ואדריכל מטעם רשת דן, הם אלו שמתכננים את המטבח.

לבסוף נטען, כי בהתאם לחוק עוולות מסחריות, לשם הקמת עילה בטענה של גזל סוד מסחרי, היה על התובעות להוכיח הן את קיומו של סוד מסחרי, והן כי עשו שימוש באמצעי הגנה כלשהם ביחס לסוד המסחרי הנטען. שני אלו, כאמור, לא הוכחו.

20. אלו, בתמצית, טענות הצדדים לעניין גזל סוד מסחרי. כאמור, כי דין טענת התובעות בעניין זה להידחות, כפי שיפורט להלן.

סעיף 5 בחוק עוולות מסחריות, קובע כי סוד מסחרי הינו :

"מידע עסקי, מכל סוג, שאינו נחלת הרבים ושאינו ניתן לגילוי כדין בנקל על ידי אחרים, אשר סודיותו מקנה לבעליו יתרון עסקי על פני מתחריו, ובלבד שבעליו נוקט אמצעים סבירים לשמור על סודיותו."

מנוסחו של סעיף 5 בחוק עוולות מסחריות עולה, כי על מנת להוכיח סוד מסחרי יש להוכיח הן יסודות שליליים- שהמידע אינו נחלת הכלל, ואינו ניתן לגילוי כדין בנקל ע"י אחרים, והן יסודות חיוביים- שהמידע העסקי מקנה יתרון על פני מתחרים, ושבעליו נוקט באמצעים סבירים לשמור על סודיותו.

יצוין, כי ככלל, דיני סודות המסחר מגנים על המידע עצמו, להבדיל מדיני זכויות היוצרים המגנים על דרך הביטוי של המידע המוגן. כל אובייקט, מכל סוג, יכול ליהנות מהגנה של דיני הסודיות המסחרית. הדרישה היא לקיומה של סודיות מספקת המעניקה יתרון תחרותי, ראוי להגנה, לבעל המידע על פני מתחריו (מ' דויטש "חוק עוולות מסחריות, תשנ"ט-1999" הפרקליט מה 128, 150 (2000); להלן- "דויטש חוק עוולות מסחריות").

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בפסיקה נקבעו מספר מבחנים לצורך הקביעה כי מידע מסוים הינו סוד מסחרי: המידע צריך להקנות יתרון מסחרי לבעליו (ת"א 184/93 זלכל בע"מ נ' פרי טעים בע"מ ואח', פ"מ תשנ"ה (1) 313); המידע צריך להיות סודי ולא נגיש לציבור או מידע שיצירתו וגיבושו כרוכים בהשקעה של זמן, ממון ומאמץ (ת"א 2056/06 במברגר רוזנהיים בע"מ נ' שליט כהן יורם (טרם פורסם), ניתן ביום 26.6.12). יש להביא בחשבון את המאמץ והזמן של התובע שהושקעו במשיכת הלקוחות ואת החיסכון בהשקעה למי שנגלה לו הסוד המסחרי (ע"ע 1141/00 הר זהב שירותי מזון בע"מ – פודליין בע"מ, פד"ע לח 72, 80-81).

21. בענייננו, על אף שהתובעות טענו ל"גזל שיטתי ומתמשך של סודות מסחריים ופגיעה בקניין רוחני, לרבות שרטוטים, תכניות ומפרטים", בפועל, הן העלו טענה אחת בלבד, והיא שהנתבעת גזלה סוד מסחרי שלהן, בכך ששמעון העביר שרטוטים מפרויקט שביצעה ניגא שף במלון דן באילת, אל הנתבעת, במסגרת פרויקט שביצעה הנתבעת במלון דן פנורמה בירושלים. משכך, יריעת המחלוקת מצטמצמת לבחינת המידע שהעביר שמעון לנתבעת במסגרת פרויקט אחד בלבד, הוא פרויקט מלון דן פנורמה בירושלים, אותו ביצעה הנתבעת. בעניין זה העיד מר זאב איתן, מנהל פרויקטים ברשת מלונות דן, אשר עבד ברשת המלונות דן בזמנים הרלוונטיים לתביעה. מר איתן העיד, כי בפרויקט דן אילת, פרויקט לשדרוג דלפקי ההגשה בחדר האוכל המרכזי במלון דן אילת, הוא עבד יחד עם ניגא שף, כאשר העבודה נעשתה על בסיס תוכניות שערכו שני משרדי תכנון ואדריכלות, עבור רשת המלונות דן. אחד המשרדים היה משרד נחשון, שעוסק בתכנון של ציוד למטבח, המשרד השני היה משרד נטי פלדמן, משרד אדריכלים שהיה אחראי על עיצוב אדריכלי של דלפקי ההגשה. באשר לתפקידה של ניגא שף בפרויקט, העיד מר איתן כך:

"ת. תפקידה היה לקבל את התוכניות ואת החומר הטכני מאיתנו, ממלונות דן. להכין תכנון מפורט מותאם למקום של אותם דברים, זאת אומרת למעשה לקחת תכנון קיים ולבצע בו את ההתאמות הנדרשות למקום. זה דבר טריוויאלי כמו לבוא למקום, לקחת מידות ולהוציא תוכנית שמותאמת למידות כולל ההתאמה של כל אותן מערכות שאמורות להתחבר לדלפק. דלפקים למטבח בחדר אוכל יש להם מטבע הדברים חיבור להרבה מערכות, אם זה מערכות קירור או מערכות חימום או מערכות הכנה אחרות. ובהתאם לתנאים האלה להכין תוכניות ביצוע או shot drawing, shot drawing זה מונח שקצת כב' השופט: איך זה נקרא? מה המונח? ת. המונח האמיתי זה תוכניות ייצור. כב' השופט: לא אבל תחזור עליו, לא שמעתי את השם.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

1 ת. מה שאני אמרתי זה shot drawing. שלמעשה זה לא נכון, זה מושג שקצת, זה שאוב ממקום
2 אחר אבל משתמשים בזה, הכוונה היא תוכניות ייצור, תוכניות שעל פיהן נעבוד. לקבל אישור על
3 מה שהעלו על הנייר ולבצע בלוח זמנים ובמחירים, בהתאם לחוזה...

4 ש. אמרת קודם את התוכניות, שהם עושים את התוכניות ייצור. אולי בקטע הזה יותר תפרט מה
5 החלק שלהם בבחינת כלל הפרויקט. צריך לעשות דלפקים, צריך לעשות שולחנות ויש אמרת מצד
6 אחד את המתכננים, יש את האדריכלים ויש את הקבלן שזכה במכרז והוא עושה אתה אומר
7 תוכניות. מה המשמעות של התוכניות האלה?

8 ת. המשמעות, הוא עובד על בסיס תוכניות של אותם מתכננים. כאשר אמרתי, שני המשרדים,
9 שתי חברות תכנון, אחת עוסקת בתכנון הפונקציונאלי של הדברים והשנייה עוסקת בתכנון
10 העיצובי, הצורתי. שניהם צריכים לעבוד בשיתוף ביניהם להוציא איזשהו מוצר שאיתו אפשר לקבל
11 את הצעות המחיר למה שרוצים. ניגא קיבלה את התוכניות האלה של שני המתכננים ובהתאם לזה
12 היתה צריכה להוציא תוכניות עבודה, תוכניות ייצור, תוכניות שמותאמות. אבל הבסיס שלהם זה
13 התוכניות של משדרי התכנון האלה.

14 ש. זאת אומרת הם קיבלו גם כתב כמויות, מה הם קיבלו במסגרת המכרז?

15 ת. הם קיבלו חוזה שכלל

16 כב' השופט: מי זה הם, ניגא?

17 ת. ניגא. החוזה כלל מערכת תוכניות, חוזה, החלק המשפטי שבו, ומפרט טכני. מפרט טכני וכתב
18 כמויות עם מחירים. המחירים היו אותם מחירים שבהם הם זכו בעבודה הזאת" (עמ' 59-61
19 לפרוט' מיום 9.05.11).

20
21 מר איתן אף נשאל באשר לשרטוטים של ארון הבירה, לגביהן טענו התובעות כי שרטוטים אלו,
22 שניגא שף ביצעה בפרויקט דן אילת, הועתקו ממנה על ידי הנתבעת, בפרויקט דן פנורמה ירושלים.
23 ואלו היו דבריו: "ארון בירה זה אותו ארון שבו נמצא מקרר הבירה וחביות הבירה שמספק הזכין,
24 במקרה הזה הזכין של חברת מלונות דן לבירה בבתי המלון שלו. וזה גם אותו זכין באילת וגם בדן
25 פנורמה. שלמעשה הוא בעצם זה שאומר מה לעשות. הוא אומר, אני צריך ארון שיהיה בו אפשרות
26 לשים מקרר, הגודל שלו כזה וכזה. הארון צריך להיות מאוורר, אני צריך שתביא לו חיבור חשמל
27 מים, מקום לשתי חביות בירה בגודל מסוים וחיבור של צינור שמוביל את הברז בירה. אותו ברז
28 שהברמן מוזג את הבירה לאנשים [...] אני נפגשתי עם איש של קרלסברג והוא הנחה אותי בדיוק
29 מידות וכל הדברים שהוא רוצה. בהתאם לזה העברתי לקירו סקאי לעיבוד של תוכנית לביצוע (עמ'
30 67-66 לפרוט' מיום 9.5.11).

31 כן העיד מר איתן, כי השרטוטים שבנספחים א6 ו-א7 לבקשה- אותן הציגו התובעות כראייה לכך
32 שארון הבירה שיוצר על ידי התובעות בפרויקט דן אילת, הועתק על ידי הנתבעת, בפרויקט דן
33 פנורמה ירושלים- הינם, בעצם, שרטוטים של מוצר סופי, אותו תכננו בעלי המקצוע, המתכננים
34 מטעם רשת המלונות דן. בנוסף, מר איתן העיד, כי בשני המכרזים, הן במכרז דן אילת והן במכרז דן

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

פנורמה ירושלים, דרישות רשת המלונות דן לגבי "ארון הבירה", היו זהות: מידות, צורה, גימור וכיו"ב. מכאן, שניגא שף וקירו סקאי, כל אחת בפרויקט אחר, נתבקשו על ידי רשת דן להכין את אותו ארון בירה, בשינויים המחויבים לאותו פרויקט (למשל, הארון בירה שיוצר בפרויקט דן פנורמה ירושלים, יוצר עם דלתות מעץ, בעוד שבפרויקט של דן אילת הארון, בסופו של יום, יוצר עם דלתות מנירוסטה, על אף הדרישה המקורית לדלתות עץ).

עוד העיד מר איתן, כי השלב ההתחלתי בייצור המוצר הסופי (ארון הבירה, למשל), הינו קבלת תוכנית האדריכל מטעם רשת המלונות דן וקבלת תוכנית יועץ מטבחים מטעם רשת המלונות דן. לאחר מכן, הוא היה מוסר לספק (ניגא שף, קירו סקאי) את התשריט של המוצר הסופי, כולל צורה חיצונית, אורור, צורת גימור, כולל מידות וכיו"ב, והיו ניתנות הנחיות מפורטות יותר לספק, על ידו, בהתאם להנחיות ולתוכניות הנ"ל.

22. עדותו של מר איתן, שאיננו עד מטעם מי מהצדדים, היתה אמינה בעיני. מר איתן ידע לזהות את השרטוטים בהם עסיקן, ידע להסביר באופן ברור וקוהרנטי מה היה תפקידן ו"מעמדן" של התובעות והנתבעת במערך פרויקטים ברשת מלונות דן- ספק. עדותו של מר איתן, לפיה הן ניגא והן קירו סקאי, נדרשו לספק מוצרים מסוימים, בהתאם לדרישות, נתונים ושרטוטים שקיבלו מרשת המלונות דן, מעובדי הרשת- יועציה, מתכנניה ומר איתן, לא נסתרה, ואף מצאתי לה חיזוק באוגדן המפרטים הטכניים שיוצר עבור פרויקט דן פנורמה ירושלים, ובנספחים לאוגדן.

יצוין, כי כחלק ממסמכי המכרז, צורף לאוגדן מסמך נ/11 שכותרתו "הזמנת עבודה 210182" (להלן- "הזמנת העבודה"). בסעיף 1 בהזמנת העבודה הוסכם כי: **"תכולת העבודה הינה בין השאר: הכנת תכניות ייצור וביצוע, הובלה ואספקה, למלון דן פנורמה ירושלים, והתקנה במקום של הדלפקים ומטבחון הפנטרי, על כל חלקיהם ואביזריהם, הכל לפי התוכניות, הפרטים והמפרטים, של מתכנן המזון משרד לאון רוזמן, ועפ"י תוכניות העיצוב והגמר של אדריכלית ריקי גדרון, שנמסרו לקבלן לצורך הכנת הצעת המחיר שלו".** בסעיף 3.3 בהזמנת העבודה נקבע כי **"הקבלן אינו רשאי לבצע שינוי כלשהו בעבודה או חלקיה ללא אישור מפורט ובכתב ממנהל הפרויקט מטעם החברה בעבודה זו".** בסעיף 3.5 בהזמנת העבודה נקבע, כי: **"הקבלן אינו רשאי לפנות ישירות למתכננים לקבלת תשובות לשאלות ו/או הנחיות ו/או הסכמות להצעות שינוי טכניות ו/או כספיות ו/או הסברים לביצוע כלשהם בקשר לביצוע פרויקט זה. כל הפניות והבירורים ייעשו אך ורק באמצעות מנהל הפרויקט מטעם החברה..."**

בסעיף 8 באוגדן (נ/1), שכותרתו "שרטוטים לייצור מיוחד" נקבע כי: **1. הספק יספק שרטוטים לציוד מיוצר במיוחד, עם: מידות, חומרים, הרכבה, פרזול לסוגיו וכל נתון אחר הנוגע ל"ציוד מיוצר במיוחד"; כל יחידה תצוין במספר פריט, ובשרטוטים ייכללו גם 'פרטים סטנדרטיים'. 2. ציוד ישורטט בתוכנית ב"מבט מלפנים" + "מבט צד", בקנ"מ 1:20, ו"חתכים" בקנ"מ 1:10. לפי דרישת המתכנן."**

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בסעיף 9 באוגדן, שכותרתו "הכנת השרטוטים על ידי הספק" נקבע כדלהלן: "כל השרטוטים יוכנו על גיליונות זהים בגודלם וזהים בארגונם לשרטוטי תכנון. בשרטוטים יהיה מקום סביר להוספת הערות ולהחתמת חותמת אישור; כל העותקים יועברו באמצעות מכון העתקות; בשרטוטיו המקוריים, יצרף הספק את התיקונים שיצוינו, ויגיש מחדש עותק לאישור; תהליך זה יחזור על עצמו עד שכל התיקונים ייכללו בצורה מספקת; לאחר אישור סופי, הספק יספק לבעלים 6 עותקים של השרטוטים- לשם הפצתם".

23. מקריאת האוגדן והנספחים לו, ומעדותו של מר איתן, אותה מצאתי, כאמור, מהימנה, עולים הדברים הבאים:

השרטוטים ותוכניות הייצור/ העבודה אינם פרי יצירתן של התובעות, אלא של הלקוח. הלקוח- בענייננו, רשת מלונות דן, עורך מכרז לאספקת כל הפעולות הקשורות לציוד מערכת מזון. לאחר זכייה במכרז, הלקוח מציג לספק דוגמה מוחשית- תכניות ושרטוטים, של המוצר המבוקש או חלק ממנו.

הלקוח, באמצעות בעלי מקצוע מטעמו, כגון: יועצי מטבח ואדריכלים, הוא המתכנן של המוצר, הוא קובע את צורתו החיצונית של המוצר הסופי והוא קובע את המבנה של המוצר הסופי. הלקוח עובד עם זכיינים מסוימים (כגון קרלסברג) באותו פרויקט, מהם הוא מקבל דרישות מסוימות, בכל הנוגע למוצרים אותם מספקים לפרויקט.

הספק- בנידוננו ניגא שף וקירו סקאי, נדרש להכין שרטוט מפורט יותר ותוכנית לייצור המוצר המבוקש, על פי הדוגמה ומפרט טכני שנמסר לו, ובהתאם לדרישות הלקוח ולדרישות הזכיין, תוך "תרגומם" לשפת המחשב.

על פי מסמכי המכרז, כל שרטוט של ציוד, מקורו בלקוח מזמין העבודה וביועץ מטבחיים מטעמו, וכל שרטוט, חייב את אישור הלקוח. הספק אינו רשאי לערוך שינויים כלשהם, על דעת עצמו, לא בתוכניות ולא בשרטוטים, אלא באישור מנהל הפרויקט מטעם הלקוח.

זוהי, בתמצית, שיטת העבודה בפרויקטים מסוג אלו.

נראה כי בשיטת עבודה מעין זו, ל"ספק"- ניגא שף וקירו סקאי- אין שום זכות במידע שהועבר לו מאת הלקוח, רשת המלונות דן. אף לא ניתן לומר כי לחברה זכות כשלהי במסמכים אותם היא "מעבדת" בהתאם לנתונים שנמסרו לה על ידי הלקוח, כאשר "עיבוד" זה הינו בעצם עיבוד שנעשה באמצעות תוכנת מחשב, אליה מכניסים נתונים ספציפיים הנוגעים לאותו פרויקט.

משכך, נראה, כי מזמינת העבודה, רשת מלונות דן, היא הבעלים של השרטוטים והתוכניות וכי ניגא שף, כמו קירו סקאי, הינן ספקיות של ציוד המטבח, אותו הם מספקות על פי דרישות הלקוח ותוכניותיו.

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בת"א (ת"א) 2419/07 א.ח.א תעשיות מתכת בע"מ נ' שי- בר מתכות בע"מ ([טרם פורסם]), ניתן
ביום 30.1.11), נקבע, כי:

"מידע הכולל דרישות שהועברו על ידי לקוחות ופרטים שנמסרו על ידם במסגרת
ביצוע ההזמנה אינם, כשלעצמם, ראויים להגנתם של דיני סודות המסחר. גם
התובעים עמדו על כך שהנתונים והדרישות הועברו על ידי לקוחות החברה, כך
שלעובדיה נותר להזין את הנתונים שקיבלו כאמור, אל התוכנה; לכל היותר
נדרשו העובדים לבצע עיבוד מינימאלי של הנתונים כך שניתן יהיה להזינם
לתוכנה הייעודית. נוסף על כך, על מנת שמידע עסקי יזכה לחסותו של הדין, יש
להוכיח כי החזקתו מקנה לבעליו יתרונות עסקיים ותחרותיים וכי הנגישות למידע
יוצרת עדיפות עסקית. רכיבים אלה לא הוכחו".

לאור כל האמור לעיל, אני קובע שהתובעות אינן היוצרות המקוריות של השרטוטים או תוכניות
העבודה/ייצור ועל כן, אינן זכאיות להגנה של דיני סודות המסחר בכל הנוגע לאלה.

24. מאותם טעמים, יש אף לדחות את טענת התובעות באשר להפרת זכות יוצרים בשרטוטים
ובתוכניות, שכן התובעות אינן הבעלים של השרטוטים והתוכניות.
בנידוננו, אף אם אניח כי עסקינן ב"יצירה" כהגדרת חוק זכות יוצרים, התוכניות המקוריות
והשרטוטים המקוריים, נעשו על ידי רשת מלונות דן. משכך, זכות היוצרים שייכת, בראש
ובראשונה, לרשת מלונות דן, ולמתכנני המוצר הסופי, הם יועצי המטבחים והאדריכלים מטעם רשת
המלונות, כאשר כל תפקיד התובעות והנתבעת, התמצה בתהליך הביצוע של המוצר.
בעניין זה שלמה הפנה ל"מסמך א", שהינו חלק מחוברת המכרז (כמו האוגדן והזמנת העבודה), בו
צוין כי: "כל המסמכים שיימסרו למציע נמסרים לו לשם הכנת הצעתו בלבד. הם רכוש חברת
מלונות דן והם בבחינת קניינה הרוחני של החברה על כל הזכויות שמקנה לה סטטוס משפטי זה.
בתום הליך הגשת הצעות וסיומו בבחירת הזוכה, נדרשים כל המציעים שלא זכו בעבודה זו
להשמיד את כל החומר הדיגיטאלי שהועבר לידיהם לצורך הכנת הצעתם בלבד. אין המציע רשאי
להעתיק ו/או להשתמש במסמכים או חלקם למטרה כלשהי אחרת" (סעיף 6 במסמך). בסעיף 7.1
במסמך א' הובהר, כי: "כל המסמכים המצורפים או שיימסרו למטרת הגשת הצעה, הם רכוש
הבלעדי של החברה ומושאלים למציעים אך ורק למטרות הגשת הצעתם. המציע חייב להחזירם
במועד הגשת הצעה ו/או מייד לכשידרש לעשות כן בין אם יגיש הצעה ובין אם לא ולא ישאיר
בידיו כל צילום או העתק מהמסמכים ולא יעביר מסמכים לאחר ו/או אחרים ללא אישור החברה,
אלא למטרות הכנת והגשת הצעתו ולא יעשה בהם כל שימוש אחר מעבר לשימוש לצורך הכנת
והגשת הצעתו".

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

לאור האמור בהסכם ולאור הוראתו של סעיף 35(א) בחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007 (להלן-
"חוק זכות יוצרים"), הקובע כי: "ביצירה שנותרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים
בה, כולה או חלקה, הוא היוצר, אלא אם כן הוסכם אחרת בין המזמין והיוצר, במופרש או
במשתמע", נהיר כי לתובעות אין כל זכות יוצרים בשרטוטים ובתוכניות.

עשיית עושר ולא במשפט

25. התובעות העלו גם טענה של עשיית עושר ולא במשפט. לטענתן, הנתבעת התעשרה על
חשבון, בניגוד להוראות חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן- "חוק עשיית עושר"),
שכן הנתבעת מפיקה טובת הנאה, בין השאר, מקניינן הייחודי והמקורי של התובעות, פרי פיתוח
עסקי, ללא כל זכות שבדין.

ברע"א 5768/94 א.ש.י.ר יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ (להלן- "עניין
אשיר"), עשיית עושר ולא במשפט הוגדרה כך:

"כאשר בידי היוצר או היצרן נכס מעין-קנייני שהועתק, עלינו לבדוק את רכיביה
של עילת התביעה על-פי חוק עשיית עושר. עילה על-פי חוק עשיית עושר מתגבשת
בהתקיים שלושה יסודות: התעשרות, שבאה לזוכה מן המזכה, שלא על-פי זכות
שבדין:

"סעיף 1 לחוק עשיית עושר מציב שלושה יסודות להתגבשותה של עילה על פיו...
היסוד הראשון הוא זה של ההתעשרות. במסגרתו נבחנת השאלה, אם הזוכה
'קיבל... נכס, שירות או טובת הנאה אחרת...'. היסוד השני עניינו בשאלה, אם
ההתעשרות האמורה 'באה' לזוכה מן המזכה. כאן הדרישה היא, כי ההתעשרות של
הזוכה תהא 'על חשבון' המזכה. היסוד השלישי מציב את הדרישה כי ההתעשרות
של הזוכה על חשבון המזכה תהא 'שלא על פי זכות שבדין' (הנשיא שמגר בפרשת
ליבוביץ [1], בעמ' 321).

ההתעשרות, הרבה פנים לה: חיסכון בהוצאות פיתוחו של המוצר שעל-ידי העתקתו
נחסכת מן המעתיקים השקעה של מאמץ, מחשבה, טרחה, זמן וממון. משבא אחר
ומעתיק את המוצר המוגמר חינם אין כסף, מתעשר הוא על חשבון של היצרן.
כתוצאה ממכירת המוצר על-ידי המעתיק, גורף הוא לכיסו רווח, בין שמוכר הוא
את המוצר באותו מחיר שבו הציעו היצרן המקורי למכירה ובין שהוא מוכרו
במחיר זול יותר והוא נוטל לעצמו פלח שוק של היצרן המקורי. עדיין נשאלת
השאלה, מדוע אין הדבר לגיטימי. כאן נכנס לתמונה היסוד השלישי שהוא הבעייתי
מבין שלושת היסודות. יסוד זה הוא: "שלא על פי זכות שבדין". יסוד זה נדון לא
אחת בפסיקה, שניסתה להתמודד עם משמעותו, עם רכיביו ועם הרציונל שבו
וגיבשה עקרונות לעיצוב תוכנו" (עמ' 510 בפסק הדין).

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

בנידונו, לא התקיים, אף לא אחד, מן היסודות הנדרשים לבסס עילת עשיית עושר ולא במשפט. על מנת לבסס את התעשרות הנתבעת, התובעות טענו, כי הנתבעת, בהתקשרותה עם שמעון "חסכה את עלויות הכניסה לשוק מערכי ההסעדה. קירו סקאי חסכה את העלויות הכשרת עובדים, רכישת התכונות המתקדמות והציוד המשוכלל". נראה כי טענה זו אינה מבוססת. קירו סקאי הינה שחקנית ותיקה בתחום הרלוונטי, אף ותיקה יותר מניגא שף, והטענה כאילו בהתקשרותה עם שמעון, חסכה את עלויות הכניסה לשוק הרלוונטי, וכן עלויות הכשרת עובדים וכו', לא בוססה כלל. כמו כן, בהינתן כי יריעת המחלוקת הצטמצמה לשרטוטים שהועברו במסגרת הפרויקט של מלון דן פנורמה בירושלים, ובהינתן כי ניגא שף כלל לא התמודדה במכרז, יש קושי בטענה כי זכייתה של הנתבעת במכרז, בא על חשבונה של התובעת. משכך, אף דין טענת התובעות בעניין זה להידחות.

משאלו הם פני הדברים, התביעה, בכללותה לא הוכחה ואין מנוס מדחייתה. התובעות יישאו, יחד ולחוד, בשכ"ט ב"כ הנתבעת, בסך של 20,000 ₪. כמו כן, התובעות יישאו, יחד ולחוד, בשכ"ט ב"כ שלמה, בסך של 20,000 ₪. סכומים אלו יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום מתן פסק הדין ועד ליום התשלום המלא. הואיל ושמעון לא היה מיוצג, אין מקום לזכותו בשכ"ט עורך דין.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ג, 26 נובמבר 2012, בהעדר הצדדים.

עדי זרנקין, שופט

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 נובמבר 2012

ת"א 10-07-1269 ניגא בע"מ ואח' נ' קירו סקאי
בעמ ואח'

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5